

208

2115-2126

A JÖVENDÖLÉS ÉS MÁGIA

2115 Isten föltárhatja a jövőt prófétái vagy szentjei előtt. Mindazonáltal az igazán keresztény lelkület a jövő tekintetében bizalommal ráhagyatkozik a Gondviselés kezére, és nem táplál semmiféle egészségtelen kíváncsiságot ez irányban. A meggondolatlanság a felelősség hiányát hozhatja létre.

2116 Mindenfajta jövendölés elvetendő: a Sátánhoz vagy a démonokhoz fordulás, a halottidézés és minden más praktika, mely hamisan azt hirdeti, hogy képes "lerántani a leplet" a jövendőről. A horoszkópok, az asztrológia, a tenyérjósítás, a kártyavetés, a jelek értelmezése, a jövőbelátás, a jósokhoz (médiumpokhoz) fordulás mind arra törekszik, hogy hatalmas legyen az idő, a történelem és végső soron az emberek fölött; ugyanakkor kegyessé akarják tenni a titokzatos hatalmakat. Mindezek ellentmondanak a szerető félelemhez kapcsolódó tiszteletnek és imádásnak, mellyel egyedül Istennek tartozunk.

2117 A mágia és a varázslás valamennyi fajtája, melyek által úgy tesznek, mintha hatalmuk lenne az okkult hatalmak fölött, mintha szolgálatukra tudnák kényszeríteni őket és természetfölötti hatalomhoz jutnának általa felebarátjuk fölött -- még ha az egészségét akarnák is visszaadni --, súlyosan ellenkeznek a vallásosság erényével. Ezek a praktikák még inkább elítélendők, ha ártani akarnak a másoknak, vagy ha a démonok beavatkozásához folyamodnak. Az amulettek viselése is elvetendő. A spritizmus gyakran jövendőmondó vagy mágikus cselekményeket takar. Ezért az Egyház inti a híveket, hogy tartózkodjanak tőle. A hagyományos gyógymódok (természetgyógyászat) alkalmazása nem törvényesíthetik a gonosz hatalmak segítségül hívását és mások hiszékenységének kihasználását.

A VALLÁSTALANSÁG

2118 Isten első parancsolata elveti a vallástalanság fő bűneit: a szóval vagy cselekedettel történő istenkísértést, a szentségtörést, és a simóniát.

2119 Az istenkísértés szóval vagy tettel próbára teszi Isten jóságát és mindenható erejét. Ezért akarta elérni a Sátán Krisztusnál, hogy vesse le magát a templom párkányáról, így kényszerítve Istent beavatkozásra. Jézus Isten szavát szegezte szembe a Sátánnal: "Ne kísértsd Uradat, Istenedet" (MTörv 6,16). Az ilyen istenkísértésben rejülő kihívás sérti azt a tiszteletet és bizalmat, mellyel Urunknak, Teremtőnknek tartozunk. Azt jelenti, hogy kételkedünk szeretetében, gondoskodásában és hatalmában.

2120 A szentségtörés a szentségek és más liturgikus cselekmények, valamint Istennek szentelt személyek, dolgok és helyek profanizálása vagy méltatlan kezelése. A szentségtörés súlyos bűn, főképp ha az Eucharisztia ellen követik el, mert ebben a szentségben Krisztus Teste szubsztancialiter van jelen.

2121 A simónia a lelki javak adásvétele. Simon mágusnak, amikor meg akarta vásárolni azt a lelki hatalmat, melynek működését az Apostolokban fölfedezte, Péter azt válaszolta: "Vesszen el a pénzed veled együtt, mert azt hitted, hogy az Isten ajándékát pénzen meg lehet venni" (ApCsel 8,9--24). Így igazodott Jézus szavához: "Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok" (Mt 10,8). A lelki javakat lehetetlen kisajátítani és úgy viselkedni velük, mintha birtokosai vagy urai lennének, tekintettel arra, hogy forrásuk Isten. Nem kaphatók meg másként, csak ingyen, Őtőle.

2122 "A kiszolgáltató az illetékes hatóságtól megszabott adományokon kívül a szentségek kiszolgáltatásáért semmit ne kérjen, és mindig ügyeljen, nehogy a szegények szegénységük miatt nélkülözzék a szentségi segítséget." Az illetékes hatóság állapítja meg e "fölszajánlások" mértékét annak az elvnek megfelelően, hogy a keresztény népnek hozzá kell járulnia az Egyház szolgálóinak létfenntartásához. "Méltó a munkás a maga bérére" (Mt 10,10).

AZ ATEIZMUS

2123 "Kortársaink közül sokan egyáltalán nem fogják föl a bensőséges és éltető kapcsolatot Istennel, vagy kifejezetten elutasítják, ezért az ateizmust korunk leg súlyosabb tényei közé kell sorolni."

2124 Az ateizmus elnevezés nagyon különböző jelenségeket takar. Gyakori formája a gyakorlati materializmus, mely az ember szükségleteit és igényeit a tér és az idő korlátai közé szorítja. Az ateista humanizmus hamisan úgy tekinti az embert, "mint aki önmagának célja, történetének egyedüli főszereplője és szerzője". A mai ateizmus másik mai formája az ember fölszabadulását a gazdasági és társadalmi fölszabadulástól várja, "és hangoztatja, hogy a vallás természeténél fogva állja útját ennek a fölszabadulásnak, mert a jövő élet ábrándjával kecsgetti az embert, és visszatartja őt a földi társadalom építésétől".

2125 Az ateizmus, amennyiben elutasítja vagy tagadja Isten létét, bűn a vallásosság erénye ellen. E bűn beszámíthatóságát nagyban enyhíthetik a szándékok és a körülmények. "Ezért a hívőknek is nem kis részük lehet az ateizmus létrejöttében, amennyiben a hitre nevelés elhanyagolásával vagy a tanítás meghamisításával, esetleg vallási, erkölcsi és társadalmi életük fogyatékos voltával inkább eltakarják, mint föltárják Isten és a vallás igazi arcát."

2126 Az ateizmus gyakran az emberi autonómia hamis fogalmára épül, s erre hivatkozva eljut minden Istentől való függés tagadásáig. Valójában Isten elismerése soha nem ellenkezik az emberi méltósággal, "mivel e méltóság Istenben alapszik és válik tökéletessé". Az Egyház tudja, hogy "üzenete összhangban van az emberi szív legtökéletesebb vágyaival".